

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 256/2017-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. mája 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom Mgr. Matejom Krajčim, PhD., advokátska kancelária, Májkova 1, Bratislava, vo veci namietaného porušenia čl. 17 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracoviska Banská Bystrica sp. zn. 4 Tp 2/2017 zo 16. januára 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. apríla 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia čl. 17 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 5 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením

Špecializovaného trestného súdu, pracoviska Banská Bystrica (ďalej len „špecializovaný súd“) sp. zn. 4 Tp 2/2017 zo 16. januára 2017.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že v konaní vedenom Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Prezídiom Policajného zboru, Národnou kriminálnou agentúrou, národnou protizločineckou jednotkou, expositúrou Bratislava pod sp. zn. ČVS: PPZ-275/NKA-PZ-BA-2016 je vedené trestné stíhanie proti sťažovateľovi a spol., a to na základe jemu vznesených obvinení uzneseniami ČVS: PPZ-292/NKA-PZ-BA-2016 z 18. mája 2016 a ČVS: PPZ-275/NKA-PZ-BA-2016 z 1. augusta 2016, konanie o ktorých bolo spojené na spoločné konanie uznesením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expositúry Bratislava pod sp. zn. ČVS: PPZ-275/NKA-PZ-BA-2016 z 2. augusta 2016.

3. V predmetnom trestnom konaní Okresný súd Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) uznesením sp. zn. 0 Tp 215/2016 z 20. mája 2016 rozhodol o vzatí obvineného sťažovateľa do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a), b) a c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok, pričom z dôvodu ním podanej sťažnosti proti tomuto uzneseniu Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 3 Tpo 42/2016 zo 4. júla 2016 rozhodnutie okresného súdu zrušil a rozhodol o vzatí obvineného sťažovateľa do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ako aj o neprijatí písomného sľubu obvineného sťažovateľa a o nenahradení väzby obvineného dohľadom probačného úradníka. Sťažnosť sťažovateľa podanú podľa čl. 127 ústavy proti tomuto uzneseniu krajského súdu ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 622/2016 z 28. septembra 2016 odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

4. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) podal návrh z 9. augusta 2016 na rozšírenie dôvodov väzby u obvineného sťažovateľa, a to podľa § 71 ods. 1 písm. c) a ods. 2 Trestného poriadku, ku ktorému sa obhajca obvineného sťažovateľa vyjadril podaním z 22. augusta 2016, v ktorom sťažovateľ súčasne požiadal o svoje prepustenie z väzby. Návrh prokurátora na rozšírenie dôvodov väzby špecializovaný súd uznesením sp. zn. 3 Tp 20/2016

zo 14. septembra 2016 zamietol a súčasne 21. septembra 2016 vypočul sťažovateľa k jeho žiadosti o prepustenie z väzby, pričom uznesením sp. zn. 3 Tp 20/2016 z 21. septembra 2016 žiadosť obvineného sťažovateľa o prepustenie z väzby zamietol, neprijal písomnú záruku ponúkanú „dôveryhodnými osobami“, neprijal písomný sľub obvineného sťažovateľa a nenariadil dohľad probačného úradníka. Na základe sťažnosti podanej sťažovateľom proti tomuto uzneseniu špecializovaného súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. 4 Tos 37/2016 z 18. októbra 2016 zrušil rozhodnutie špecializovaného súdu a obvineného sťažovateľa prepustil z väzby na slobodu, pričom z odôvodnenia tohto uznesenia má vyplývať, že „... u obvineného neboli dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) TP od počiatku trestného konania...“.

5. Následne na tom základe, že pri domovej prehliadke vykonanej 8. decembra 2016 u jedného zo spoluobvinených sťažovateľa (u obvineného [REDAKOVANÉ]) bola nájdená korešpondencia tohto spoluobvineného, ktorá vo väzbe neprešla povinnou kontrolou a ktorú z väzby vynášal obhajca tohto spoluobvineného pre jeho družku, na základe ktorej mala táto sprostredkovať komunikáciu medzi spoluobvineným a sťažovateľom, prokurátor podaním zo 14. januára 2017 navrhoval opätovné vzatie sťažovateľa do väzby, pretože pri predmetnej sprostredkúvanej komunikácii spoluobvinený so sťažovateľom „... navzájom sa utvrzovali, že jeden voči druhému nebudú vypovedať...“. Špecializovaný súd uznesením sp. zn. 4 Tp 2/2017 zo 16. januára 2017 rozhodol o opätovnom vzatí sťažovateľa do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 3 písm. b) Trestného poriadku, pričom o sťažnosti sťažovateľa proti tomuto uzneseniu rozhodol najvyšší súd uznesením sp. zn. 3 Tos 2/2017 zo 6. februára 2017, ktorým túto sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú zamietol.

6. Sťažnosťou podanou ústavnému súdu sťažovateľ spochybňuje zákonnosť jeho opätovného vzatia do väzby, a to z dôvodu, že vo veci vykonané dokazovanie nezakladá jednoznačné a nespochybniteľné, ale len domnelé a špekulatívne závery o tom, že sťažovateľ sa po prvom prepustení z väzby mal dopustiť konania, ktorým by ovplyvňoval svedkov, a tiež z dôvodu, že z vykonaného dokazovania tiež nie je jednoznačne preukázané,

žeby sa sťažovateľ dopustil skutku, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie a v súvislosti so stíhaním ktorého bol opätovne vzatý do väzby.

7. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„... je nutné konštatovať, že okrem toho že údajné kolúzne konanie je rýdzo v rovine teoretickej, nakoľko neexistuje žiadny dôkaz o činnosti obvineného [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], ktorým by sa pokúsil ovplyvňovať svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo by iným spôsobom maril vyšetrowanie a také konanie by z jeho strany bolo v úplnom rozpore s reálnou činnosťou, kedy bezprostredne po prepustení z väzby sa zamestnal, staral sa o svoju jedinú dcéru, tak aby trauma z trestného konania, ktorú dcéra utrpela sa nijakým spôsobom nezhoršovala...

... obvinený [REDAKOVANÉ] nie je a ani nebol dôvodne podozrivý zo spáchania iného trestného činu, nikdy sa nepodiel'al na činnosti údajnej zločineckej skupiny, z činnosti zločineckej skupiny nemal nikdy žiadne výhody...

Zastávame preto názor, že z dôvodu absencie materiálnych podmienok väzby je väzobné stíhanie obvineného, resp. nenahradenie väzby, od počiatku nezákonné, nakoľko odo dňa vznesenia obvinenia obvineným vyšetrovací spis neobsahoval žiaden procesne spôsobilý dôkaz, na podklade ktorého by bolo možné hovoriť o dôvodnom podozrení, že skutok spáchal obvinený a žeby svojim konaním naplnil dôvody väzby. “

8. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Základné právo na osobnú slobodu [REDAKOVANÉ]... garantované v čl. 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 5 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Uznesením zo dňa 16. 01. 2017 vydané Špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica, č. k. 4 Tp/2/2017, bolo porušené.

Uznesenie zo dňa 16. 01. 2017 vydané Špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica, č. k. 4 Tp/2/2017, sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje aby bol [REDAKOVANÉ]... prepustený z výkonu väzby.

... ako sťažovateľovi sa priznáva finančné zadostučinenie vo výške 10.000,- EUR. ktoré je Špecializovaný trestný súd povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Špecializovaný trestný súd je povinný nahradiť ... ako sťažovateľovi trovy konania vo výške, ako budú vyčíslené po prijatí tejto sťažnosti na ďalšie konanie. “

II.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemá zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. V súvislosti so sťažnosťou sťažovateľa ústavný súd v prvom rade podotýka, že podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom sťažovateľa, ktorý je v danom prípade navyše zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom. Viazanosť

ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha a ktorý je vyjadrený v petite sťažnosti. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, preto v danej veci ústavný súd rozhodoval o porušení sťažovateľom označených práv iba v súvislosti s napádaným rozhodnutím špecializovaného súdu (napr. III. ÚS 149/04, III. ÚS 235/05, II. ÚS 65/07).

12. V súvislosti so sťažovateľom napádaným uznesením špecializovaného súdu sp. zn. 4 Tp 2/2017 zo 16. januára 2017 ústavný súd pripomína, že vzhľadom na princíp subsidiarity [„ak... nerozhoduje iný súd“], ktorý vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, môže ústavný súd poskytnúť ochranu konkrétnemu právu alebo slobode, porušenie ktorých je namietané, iba vtedy, ak sa ich ochrany fyzická osoba alebo právnická osoba nemôže domôcť v žiadnom inom konaní pred súdnymi orgánmi Slovenskej republiky.

13. Inými slovami, pokiaľ je o ochrane sťažovateľom označených základných práv alebo slobôd oprávnený konať alebo rozhodovať iný všeobecný súd, ústavný súd jeho sťažnosť už po jej predbežnom prerokovaní odmietne pre nedostatok svojej právomoci.

14. Podľa ústavného súdu sťažovateľ mal možnosť domáhať sa preskúmania, sťažnosťou pred ústavným súdom napádaného uznesenia špecializovaného súdu sp. zn. 4 Tp 2/2017 zo 16. januára 2017, a to využitím sťažnosti podľa Trestného poriadku, ktorú sťažovateľ napokon (ako to vyplýva aj zo samotnej sťažnosti) aj účinne využil, pričom najvyšší súd ako súd sťažnostný sa v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tost 2/2017 v podstate musel vysporiadať s identickými námietkami, aké sťažovateľ proti rozhodnutiu špecializovaného súdu uvádza aj v konaní pred ústavným súdom.

15. Vychádzajúc z postavenia ústavného súdu ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy), ktorý nie je alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštitúciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96), ústavný súd sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní

odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

16. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o zrušení napadnutého rozhodnutia špecializovaného súdu, ako aj rozhodnutie o priznaní sťažovateľovi primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia jeho práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o tých častiach sťažnosti, ktorými sa sťažovateľ domáhal týchto nárokov, už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2017